

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

NYBROVIKEN. — FOTO. G. HEURLIN, STOCKHOLM.

20:DE ÅRG.

DEN 8 DECEMBER 1918

N:o 10

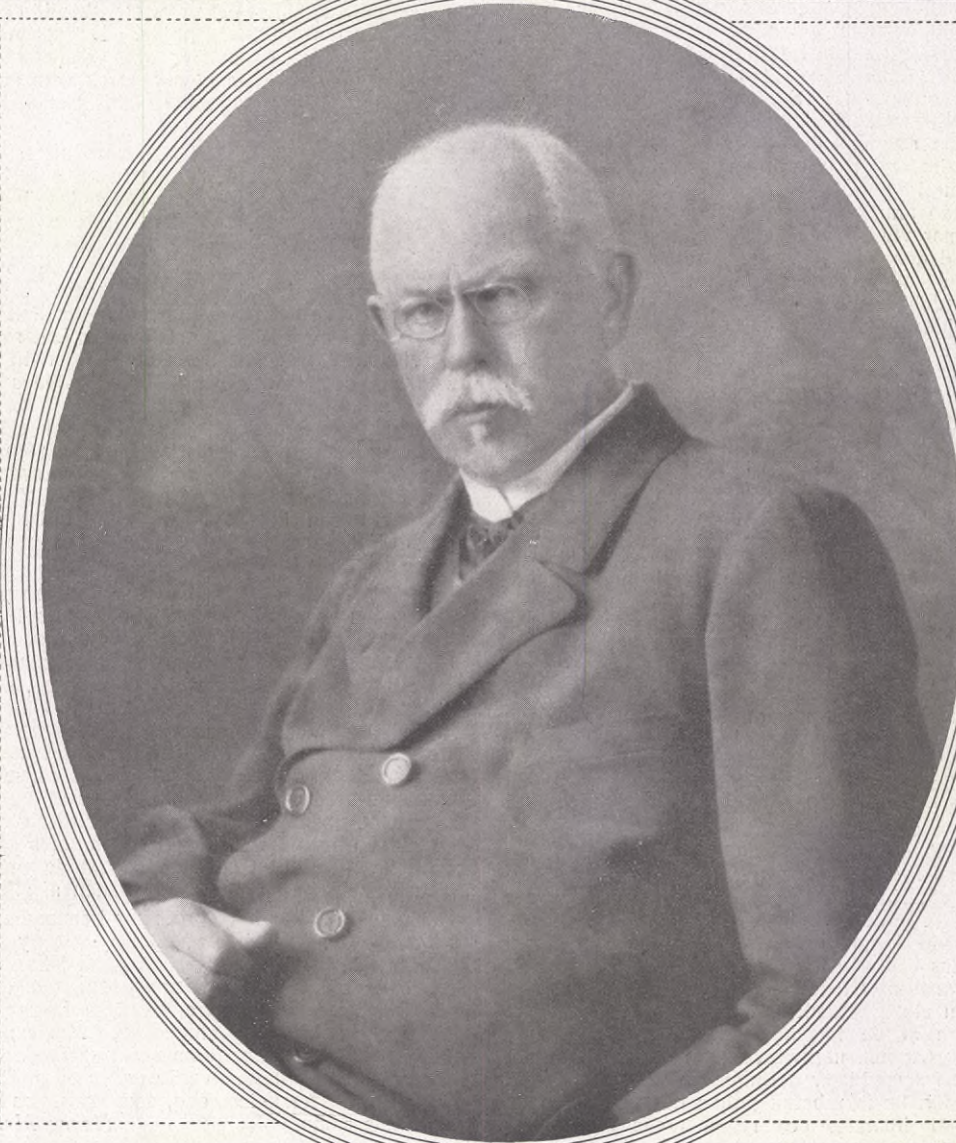

Foto. Flöck, Stockholm.

F Lemmalm

Xliché: Bengt Nyfvingerarna

FRITHIOF LENNEMALM.

TILL PORTPÅTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Nervsjukdomarna äro till stor del en senare tids lidanden och stå helt säkert i nära beroende af den moderna civilisationens jaktande framfart och den därpå orsakade påfrestningen och nötningen på nervsystemet. Visserligen finnas sjukdomsfall kända som visa att nervlidanden förekommit äfven långt tillbaka i tiderna, men vår kunskap i dessa frågor har varit byggd blott på enstaka rön och lösa grunder. Nervsjukdomarnas rationella studium tillhör helt och hållet den nyare medicinen och har genom ett kombineradt arbete af de teoretiska vetenskaperna och den praktiska kliniska iakttagelsen småningom vunnit fast mark. Lysande resultat äro redan vunna och forskningarna skrida alltjämt framåt med stora steg. Man kan nästan påstå att ingen gren af den medicinska vetenskapen vuxit med sådan kraft som den neurologiska forskningsgrenen. Forskningen och undervisningen inom nervsjukdomarnas område har i allmänhet varit förenad med invärtes medicinen eller psykiatrien och från dessa ämnens målsmän har det rådt en ganska stark opposition mot de försök som gjorts att afskilja neurologien som ett särskildt läroämne. Dessa forskare ha nämligen ogärna velat skilja sig från den unga spirande telpningen, som de ofta kommit att omfatta med alldeles särskildt intresse. Så brukar det ofta inom vetenskapen vara, då en ny gren arbetar sig fram och så var det och här. Men alltefter som grenen växer ut och blir kraftigare behöfver den mera plats. Så har ock neurologien nu utvecklats till en själfständig vetenskap och från vidt skilda håll föriäktas numera kravet på att erhålla särskilda kliniker för nervsjuka och särskilda läroanstalter i neurologi.

I vårt land finnes sedan år 1887 en professur i nervsjukdomar vid Karolinska Institutet och en nervklinik för denna vid Serafimerlasarettet. Då förste innehafvaren af denna professur, vår utmärkte läkare Per Johan Wising, redan efter några år på grund af sjukdom afgick från sin post kallade Karolinska Institutets lärarekollegium till hans efterträdare dåvarande e. o. professorn i pediatrik vid Lunds universitet *Frithiof Lennemalm*, som redan då genom utmärkte arbeten på neurologiens område gjort sitt namn bemärkt. *Frithiof Lennemalm* föddes den 24 september 1858 i Norrköping; hans föräldrar voro apotekaren Carl Edmund Lennemalm och hans hustru Amalia Albertina Westerbergh. L. åtnjöt undervisning vid elementarläroverken i Karlstad och Nyköping och aflade studentexamen i Nyköping 1875. Han inskrefs samma år som student vid Upsala universitet, aflade där medicine licentiatexamen 1884, disputerade för medicine doktorsgrad med en framstående afhandling om afasi år 1886 och promoverades till medicine doktor den 31 maj 1886. Redan tidigt kom L. att ägna sig åt vidt skilda delar af medicinsk verksamhet och att beklåda viktiga poster inom densamma. Sålunda var han t. f. öfverkirurg vid Upsala akademiska sjukhus, prosektor i anatomi, t. f. öfverläkare vid Upsala akademiska sjukhus, t. f. professor i medicin i Upsala, intendent vid Porla brunn m. m.

På den vetenskapliga banan gick L. raskt framåt. Han förordnades till docent i medicin i Upsala 1886, uppfördes på förslagsrum till professuren i medicin i Lund och vid Karolinska institutet 1888 och utnämndes till e. o. professor i praktisk medicin och barnsjukdomar vid Lunds universitet 1889. Från denna plats kallades han den 31 december till professor vid Karolinska institutet i nervsjukdomar, hvilken befattning han nu alltså beklådt i nära 30 år.

Inom flera af de forskningsområden, hvaråt prof. L. ägnat sig har han utgifvit värdefulla vetenskapliga arbeten, men särskildt är det inom nervsjukdomarnas, som hans förnämsta arbeten publicerats. Dessa behandla såväl hjärnans och ryggmärgens organiska

sjukdomar som nervsystemets funktionella eller de s. k. hysteriska sjukdomarna. Angående särskildt dessa senare sjukdomar har L. skänkt utmärkte redogörelser som för de svenska läkarna på ett klargörande sätt tolkat de egendomliga hysteriska fenomenen och de därmed sammanhängande s. k. traumatiska neuroserna.

Ett icke mindre intresseradt arbete har han nedlagt på studiet af sambandet mellan den förhärjande syfilittiska sjukdomen och nervsystemets sjukdomar. Den rika erfarenhet han här samlat och meddelat till generationer af svenska läkare har varit af ofantlig betydelse för läkarnes kunskap och af utomordentlig välsignelse för mängder af patienter. Sitt stora intresse för denna forskning visade L. då han ställde sig i spetsen för svenska läkaresällskapets nybildade sektion för syfilisforskning.

Genom sina vetenskapliga arbeten, men framförallt genom sina föreläsningar och föredrag kan L:s verksamhet sägas ha varit af den största betydelse för svenska läkare.

Det är i synnerhet som lärare Lennemalms namn står i högt anseende. De flesta läkare bevara hans föreläsningar som något af det bästa de fått till liis under den medicinska studietiden. De äro klara, koncisa och framhålla särskildt det ur vetenskaplig och praktisk läkareverksamhet väsentliga. De spänna äfven åhörarnes intresse genom de rika erfarenheter som ligga till grund för dem, hvilka tack vare professor L:s osvikliga minne utgöra en aldrig sinande källa af medicinsk lärdom.

Professor Lennemalm har i rikt mått fått erfara den för en läkare så högt värderade lycka, som består i att äga kamraters odelade förtroende. Icke blott i vetenskapligt hänseende, i det han anlitas som auktoritet vid bedömande af svåra sjukdomsfall, utan ock i angelägenheter af mera allmän medicinsk beskaffenhet. Så blef L. under Upsalatiden sekreterare i Upsala läkareförening och har sedan i många år innehaft det ansvärfulla sekreterareämbetet i Svenska Läkaresällskapet. När han lämnade detta utsågs han till läkaresällskapets ordförande, hvartill han omvaldes för två år. Under sällskapets jubileumsår 1908 ledde L. förhandlingarna och presiderade vid den ståtliga 100-årsfesten. Vid denna hedrades han af konungen genom utnämningen till kommandör af Nordstjärneorden. Till nämnda högtid utkom det af L. författade stora arbetet om Svenska Läkaresällskapets historia. När L. nedlade klubban hedrades han af sällskapet genom kallelse till dess hedersledamot.

L:s historiska författarskap togs äfven i anspråk vid Karolinska Institutets 100 årsfest, då dess historia i ett utförligt verk skildrades af honom.

Under de senaste åren har professor Lennemalm betrotts med synnerligen ansvärfulla uppdrag, dels genom utnämningen till vetenskapligt råd i medicinalstyrelsen och särskildt genom det enhälliga valet till rektor vid Karolinska Institutet. Då dessutom alltjämt mängder af nervsjuka anlita professor Lennemalms erfarna råd är det underbart, hur han midt i allt detta för en vanlig människa nästan öfverväldigande arbete ännu vid 60 års ålder står med en ynglings spänstighet till kropp och själ och har bevarat det friska naturliga lynne som gjort honom afhållen af alla.

Ett bevis på hur högt professor Lennemalms verksamhet värderas fick han mottaga på sin nyss firade 60-årsdag, då han å sin föreläsningssal i Serafimerlasarettet hedrades med en samfäll uppvaktning af Karolinska Institutets lärare, Svenska Läkaresällskapets, Svenska Läkaresällskapets och Medicinska föreningens styrande samt forna och nuvarande amanuenser. Vid detta tillfälle öfverlämnades till professor L. en neurologisk forskningsfond, som skall bära *Frithiof Lennemalms* namn.

Henry Marcus.

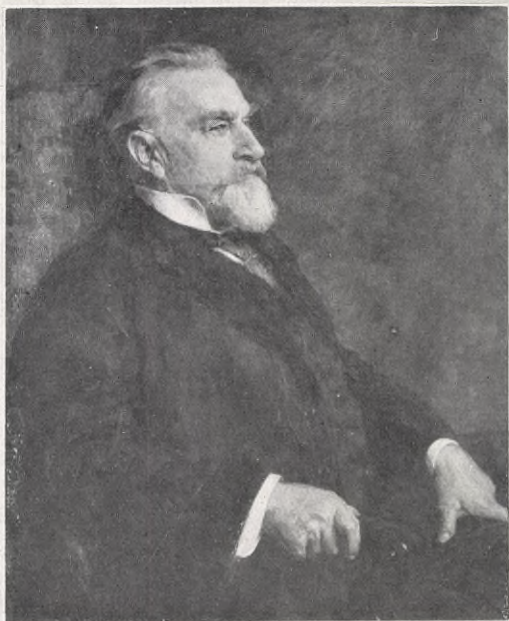
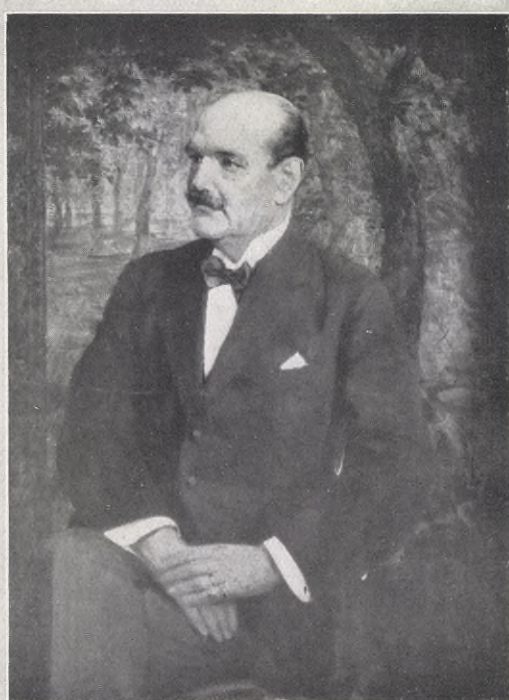

Foto. Hertelery, Stockholm.

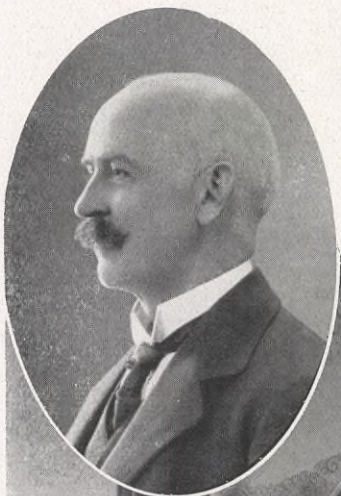

NYTT PORTRÄTT AF
BANKDIREKTÖR K.
A. WALLEMBERG, ut-
fördt i olja af profes-
sor Emerik Stenberg
för Stockholms Ensk.
Banks styrelserum.

Hermods Korrespondensinstitut som började sin verksamhet den 1 december 1898, firar i denna månad sitt 20-årsjubileum såsom undervisningsanstalt. För personer, hvilka af ett eller annat skäl ej sett sig i stånd att besöka muntliga skolor, har "undervisning per korrespondens" haft en stor betydelse.

Institutet meddelar äfven undervisning i — snart sagt — alla slags läroämnen, såsom merkantila kurser, tekniska kurser, realskolekurser m. m. och har kunnat glädja sig åt ett ständigt växande elevantal. År 1917 inskrevos ej mindre än 14.000 elever, hvilket bär vittne om den kollosala tillslutning, metoden "per korrespondens" rönt i Sverige.

TILL DIREKTÖR ALBERT RANFTS 60 ÅRS DAG DEN 23 NOVEMBER. Porträtt utfördt i olja af prof. Axel Jungstedt och ä födelsedagen öfverlämnadt till jubilaren af de sceniska artisterna vid samtliga hans teatrar. — Pressfoto. Text å sid. 159.

(Efter fotograf)

Utsicht: hem. A.-B. Hermod Sjuversparre, Skånska-Gbg

HERMODS KORRESPONDENSINSTITUT I MALMÖ FIRAR SITT 20-ÅRSJUBILEUM DEN 1 DEC. — I ovalen: DIREKTÖR H. S. HERMOD. — Därunder: INTERIÖR FRÅN EN AF INSTITUTETS KORRIGERINGSSALAR.

MEDBORGARMÖTE I STOCKHOLM.

1—4 MÖTESTALARE.

1. Red. Hj. Branting. 2. Justitieminister Löfgren. 3. Finansminister Thorsson. 4. Dr G. Petrini.

5—6 BLICK ÖFVER MÖTET DEN 24 NOV.

Å 5 synes i bakgrunden Folkets hus. Text å sid. 159.

Fotos 1—5 Norberg, Sthlm. 6 Pressfoto.

JOHN BAUER IN MEMORIAM.

DE SENASTE GODA PORTRÄTT AF DEN UTMÄRKTE KONSTNÄREN, TAGET 1915 I HANS ATELIER, SAMT AF HANS MAKÅ OCH BARN, TAGET 1918. BÅDA AF CALLA SUNDBECK, GRENNÅ.

"LAPPEN" skall nog af mången igenkännas; den är — så vidt vi veta — John Bauers enda stora affisch och utfördes 1907 för H. 8. D:s räkning samt väckte på sin tid stor uppmärksamhet öfver hela landet. I öfrigt hänvisas till redogörelsen i föregående nummer för den sorgliga händelse, genom hvilken hela familjen Bauer omkom.

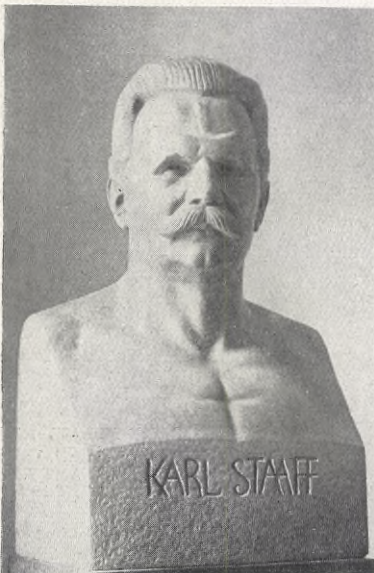

GREFVE W. KOKOVTSOV. Förutvarande rysk konseljpresident, har i dagarne passerat Stockholm. — Efter porträtt.

vismens blodiga saga en gång är slut, utpekas greve Kokovtsov jämte förre utrikesministern Sasonov, som en af förgrundsfigurerna.

*

Såsom första handelsdelegerad för den nya republiken Tysk-Österrike har anländt till Stockholm doktor *Karl Bittner*, förutvarande kommersiell delegerad vid österrikisk-ungerska beskickningen i Stockholm. I sistnämnda egenskap har doktor Bittner förut flera år vistats i Sverige och är som sådan inte heller främmande för vår industri och handel samt torde alltså ha alla förutsättningar att fylla sin uppgift att upprätthålla och öka handelsförbindelserna de båda länderna emellan.

Frescofoto.

Kilche: Bengt Nilnerparne

Rysslands förre konseljpresident, greve *Wladimir Kokovtsov*, vistas sedan några dagar i Stockholm på genomresa till Schweiz. En af tsarväldets mest framskjutna personligheter var han först statssekreterare under greve Witte och öfvertog år 1906 finansministerportföljen efter Stolypin samt blef senare efter attentatet på denne konseljpresident. Vid krigsutbrottet måste han på grund af sin afgjorda fredsvänlighet afgå. I det demokratiens Ryssland som väntas komma, när bolsje-

DR CARL BITTNER, handelsdelegerad i Stockholm för republiken Tysk-Österrike. — Efter porträtt.

Drottningstenen å *Kinnekulle*, som år 1814 restes till minne af *Drottning Hedvig Charlotta*s besök därstädes, har i dagarna genom ett rätt nidingssåd blifvit totalt förstörd. Stenkastning och annan överkan har nämligen splittrat det gamla vackra minnes-

Amatörfoto. E. W. Cavstens, Skara.

“DROTTNINGSTENEN”, det bekanta minnesmärket på *Kinnekulle*, har genom grof överkan blifvit fullständigt förstörd.

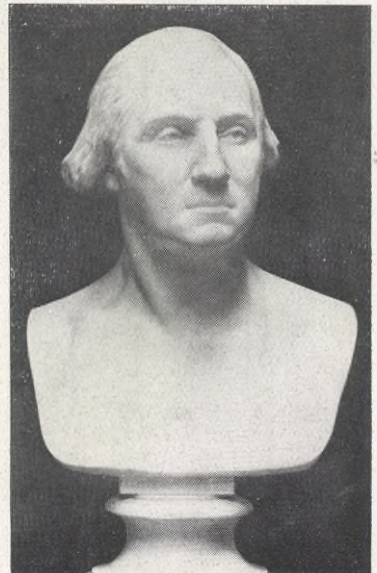
T. v.: CARL ELDS NYA GRANITBYST AF KARL STAAFF, i dagarne aftäckt i Riksdagshuset.

T. h.: HOUDONS BYST AF GEORG WASHINGTON, f. n. utställd å Nationalmuseum i Stockholm. Text å sid. 159.

märket som utgjorde en af Höggullens största sevärdheter.

*

Minnesbysten öfver *Karl Staaff*, skänkt af Liberala samlingspartiet till riksdagens andra kammare, aftäcktes under synnerligen högtidliga former i Riksdagshuset den 27 november. Härmed är en alldeles särskild rangplats officiellt tillerkänd *Karl Staaff* i Sveriges politiska historia, enär i detta minnesgalleri hittills endast inrymts bilderna af kamrarnas talmän medan S. som bekant var v. talman.

Efter fotografi

Kilche: Bengt Nilnerparne

Efter fotografie

LOJTNANT EGNELLS HJULBÅR FÖR SJUKTRANSPORT — en uppmärksammat ny svensk uppfinning. Bären som lätt lösgöres från kärran, kan omställas med lutande ställning för såväl främre som bakre delen af bärbotten, uppåt eller nedåt, alltefter förhållandet vid hvarje transport.

Utsida: Bengt Sjöberg

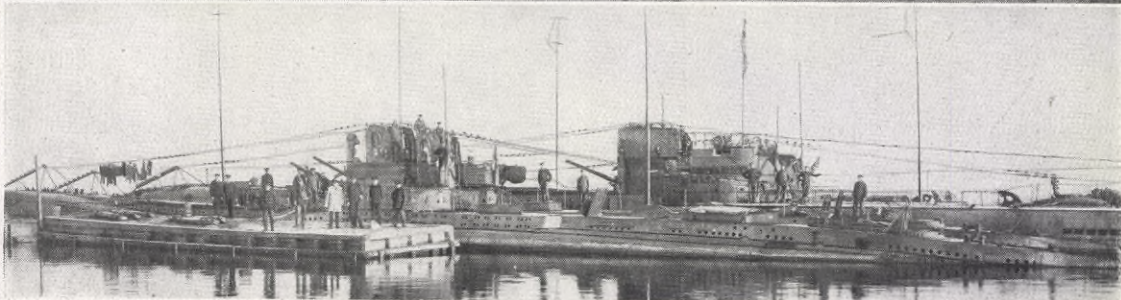
Löjtnant Hadar Egnell vid Skånska husarregementet, som nyligen återkommit från en på uppdrag af svenska Röda korset företagen studieresa till Tyskland och västfronten har till Röda korset skänkt tio exemplar af en af honom uppfunnen och konstruerad *hjulbår*, speciellt afsedd att användas vid stationssamhällen, bruk och mindre orter där andra sjuktransportmedel saknas. En af de största svårigheterna vid senaste stora epidemier har nämligen visat sig vara bristen på transportmedel för de sjuka till platser där bästa vården kan beredas dem. Den nu irågavarande bären kan med ett enkelt grepp lösgöras från kärran, på hvilken den fjädrande hvilas. Genom en sinnrik anord-

ning kan den också omställas för transport af olika slags sårade, i det att såväl främre som bakre delen af bärbotten kan givas lutande ställning i förhållande till bärstängerna, antingen uppåt för att geiva stöd åt hufvudet eller nedåt för att vid lårbensbrott möjliggöra krökning af knäna. Det särdeles praktiska och gedigna transportmedlet väger allt som allt 35 kilo.

Bären är enligt utsago från Röda korsets öfverstyrelse särdeles lämplig för sitt ändamål, hvilket också intygas af tjänstemän från medicinalstyrelsen, som tagit den i närmare ögonsikte. För närvarande är den i försöksbruk på Skeppsholmen bland flottans manskap.

Fem tyska U-båtar med inalles 181 man ombord, hvilka flytt undan revolutionen och dess konsekvenser anlände den 12 november till Karlskrona, där i vederbörlig ordning besättningen internerades å Aspö mad.

Den säkra tillflykt ett neutralt land erbjudit för flyktingar från krigförande länder upphörde dock i och med vapenstillståndsvillkoren att existera. Genom träffad öfverenskommelse mellan den svenska regeringen samt Tyskland och England upphäufdes äfven interneringen, och den 22 november lämnade de tyska U-båtarna, eskorterade af svenska örlogsmän, sin interneringsplats för att återvända till Tyskland i och för vidare öfverlämnande till ententen.

Marino, Karlskrona.

TYSKA U-BÅTAR I KARLSKRONA, dit anlända vid revolutionens utbrott samt där internerade. Öfverst: Grupp af officerare och manskap; i midten tyske flottiljefen kaptenleutnant Carls samt svenske bevakningsofficeren kapten S. Wulff.

Nederst: Den tyska U-båtsflottiljen.

SÖNDERJYLLAND.

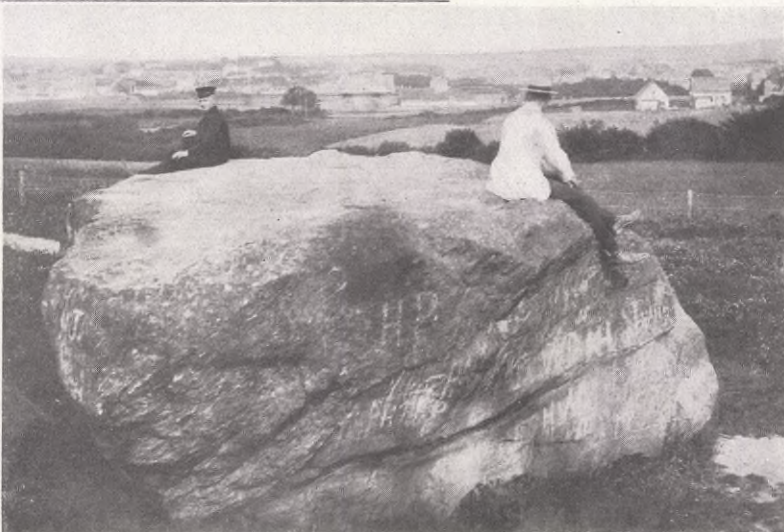
I samband med den för Danmark så brännande och i dagarna afgjorda frågan om Sönderjyllands återbördande lämnar H. 8. D:s korrespondent följande intressanta skildring, hvilken ger en gripande föreställning om slesvigarnes långa och hårda kamp för häfdandet af sin danska nationalitet.

Vidstående bild: GRÄNSEN MELLAN DANMARK OCH SLESVIG — Kongean vid Skodborg. —

Därunder: DYBBÖLSTENEN. Ursikt från Dybbölbjærg mot Sönderborg.

Öfver femtio år gammal är numera frågan om Sönderjylland. I nära två människoåldrar har Nord-Slesvigs danska befolkning leivat i hopp om ett rättfärdigt beaktande af deras nationella kraf — och nu ändtligen är deras länge efterlängade timme kommen.

Det var, som bekant, under kriget 1864 Danmark förlorade hertigdömena Slesvig och Holstein, hvaraf det sistnämnda var helt tyskt, medan Slesvig i afseende på sin nordliga del och äfven i fråga om stora sydliga partier var fullkomligt eller åtminstone utprägladt danskt. Vid freden i Prag 1866, som afslöt kriget mellan Tyskland och Österrike, framhåfde kejsar Napoleon III genom paragraf 5 i fredsfördraget, att Nord-Slesvigs befolkning skulle ställas i fritt val rörande hvilket land densamma ville tillhöra samt att detta skulle afgöras vid en folkomröstning. Denna bestämmelse, som väckte hopp i alla danska hjärtan, blef aldrig slutförd.

Tyskland, Bismarck, upphäfde den år 1878. Men under de mellanliggande åren hade paragraf 5 alltjämt för nordslesvigarne varit den grundlag, på hvilken de förde sin nationella kamp. Aldrig träffade ett slag hårdare än den gång Tyskland upphäfde denna

Efter fotografien.
DANSKA KRIGSMONUMENTET ÖFVER FALLNA VID SANKELMARK 1864.

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Silversparre, Skåne.—Obs
BISMARCKMONUMENTET PÅ KNIVSBJÆRG. Ett af de många fula minnesmärken hvarmed tyskarne försett Nordslesvig.

i åtanka bragta paragraf. Det var som att rycka bort marken under nordslesvigarnes fötter.

Men Tysklands offentliga mening visade sig städse oförstående gentemot nordslesvigarnes nationella kraf på en återförening med Danmark, och det såg icke mycket lofvande ut för seger. Men i det tysta fortleide dock hoppet om *Slesvigs delning* såsom varande den enda rimliga lösningen. På samma sätt som utvecklingen gått i Nord Slesvig blef den äfven på andra sidan gränsen. Öfverallt i Danmark blef Slesvigs delning på

DANNEVIRKEVOLDEN. Den oldgamla, historiska gränsen instiftad af Thyra Dannebod omkr. 950. Dessa landsträckningar komma knappast någonsin att tillhöra Danmark; de äro utprägladt tyskt land.

DEN GAMLA OXVÄGEN, som för från Hamburg upp ger om Slesvig och Jylland.

grundlag af nationalitetsförhållandena erkänd såsom den enda grund hvori man såg uppfyllandet af hela det danska folkets önsknin-gar.

Nord Slesvig är danskt — detta är ett faktum som icke låter sig bestridas. För det första är språ-

ket danskt. Det finns icke en in-föding som ej både talar och för-står detta språk, och för den allra största delen af befolkningen är danskan det dagliga samtalsspråket. Vid en undersökning år 1911 blef det klargjort att i de olika trakterna af landet var den dan-ska språkprocenten följande: Röd-ding 91 0/0, Skærbæk 97 0/0, Vojens

LYRSKOVS HED, bekant från Magnus den godes kamp mot vænderna.

VÄGEN VID BÖFFELKOBBEL. T. v. Finks hus, i hvars trädgård två danska studenter ligga begrafne. Fink begrafde dem själf 1864. (Hoiger Drachmann: "De vog der, vi grov dem en grav i vor Have").

96 0/0, Toftlund 99 0/0, Enklaverne 99 0/0, Als 99 0/0, Slogs härad 96 0/0 och Aabenraa 96 0/0. Dessa tal torde verka mera öfverbevisande än många ord!

Öfverallt i Skandinavien är det mer än välbe-kant, under hvilka vilkor de danska sönderjydarne lefvat. De ha känt järnhälen, det ständiga förtrycket från det regemente, som nu, uttjänadt, gått i grafven: — den preussiska militarismen och byråkratien. Otaliga voro de påbud och de bestämmelser som hotade nordslesvigarne, och man behöfver endast nämna ordet Källerpolitiker (så kallad efter den synnerligen starkt afskydda ämbetsmannen Käller) för att genast draga sig till minnes en obygg-lig mängd af vansinniga bestämmelser, som blefvo gifna för den olyckliga befolkningen att rätta sig efter. Det blef småningom nästan omöjligt för danskarna att samlas å gästgifvaregårdar eller an-

HADERSLEVS HAMN.

Nedanstående bild:
ISTEDS MINNESKYRKA. Uppförd till minne af fallna i slaget vid Isted den 25 juli 1850. Vid sidan af kyrkan finnes en vapenkammare hvarest förvaras de på valdatsen funna vapnen m. m.

dra offentliga lokaler, och därför kände man mer och mer behövet af de byggnader, som i följd häraf restes: 52 församlingshus (förutom 4 som voro påtänkta strax före kriget) öfver hela landet eller ett i hvar annan socken. Befolkningen har i dessa hus satsat in 1 million riksmark. Här i dessa byggnader kunde det danska språket ljuda såväl i föredrag som sång, och de blefvo af en fundamental betydelse för Danmark. Inom desamma finnas landet rundt 200 folkboksamlingar, tillhöriga "Föreningen för bevarande af det danska språket", som innehålla omkring 90,000 band. Under 1889 aflystes danskan helt och hållet från skolorna, men i gengäld stiftades då "Skolföreningen", som har till uppgift att sända unga obemedlade

personer till fortsättnings-skolor och högskolor inom kungariket. Allt har föreningen med sina förhållandevis ringa medel naturligtvis ej kunnat uträtta, men de nordslesvigska män och kvinnor som kommit hem efter ett dylikt skoluppehåll utgöra sedermera öfverallt de förenande elementen i nordslesvigska folk-lif.

Ett af de vackraste vittnesbörden om sönderjydarnes energi och offervillighet äro ansträngningarna att

GAMLA HUS I HADERSLEV, en af de nordligaste städerna som afgjordt kommer åter till Danmark.

häfda den danska jorden. Näst efter bevarandet af språket är ingenting så viktigt som detta deras häfdande af sin jord. Emellertid närmade män sig uppenbarligen en katastrof. Saken var den att många af egendomarna, som på grund af arvingarnas tidigare utvandring ofta af de gamla, som sutto ensamma på gården, måste säljas till invandrande tyskar. Då var det som en krets af nordslesvigare i all stillhet enades om att

AUGUSTENBORGS SLOTT PÅ ALS, den stora ön hvilken befolkning är utpräg-ladt dansk.

LYKSBOGERS SLOTT, hvarifrån den nuvarande danska kungafamiljen härstammar.

Tyskland, snart skola vara räknade. Utvecklingen har gått med en hittills oanad hastighet, och detta har varit förhållandet äfven med Nord Slesvig. Spörsmålet måste en gång finna sin lösning, därom har aldrig tvifvel rådt. De danska sönderjydarne ha tappert hållit ut.

Ett tack må främst bringas de män, som genom många och trånga år stått i spetsen för sina landsmän. Det var hårdt kämpande män, som ledde, andades och dogo för sin lifssak. I Danmark kännas deras namn af hvarje barn, men de äro bekanta äfven utanför vårt lands gränser. Och nu, då det mål, de satt sig före, är uppnått förtjäna de att nämnas och

undvika sådan försäljning, och med det förhållandevis ringa beloppet af väl 1 million riksmark lyckades det icke allenast att rädda flera hundra landegendomar utan också ej sällan att på detta sätt köpa en invandrad tysk ut från orten i fråga. Det uppstod en kamp i det fördolda mellan denna organisation å ena sidan och regeringen samt de af densamma gynnade tyska egendomssällskaperna å den andra. Men danskarna vunno! Ur den privata sammanslutningen framgick år 1910 "Den nordslesvigske kreditförening" hvilken vid världskrigets utbrott ägde lån till 653 egendomar till ett gemensamt belopp af 5,268,000 riksmark.

Regeringen och den preussiska landtdagen svarade på detta försök att värja sig med en lag, som skulle göra det svårt för nordslesvigarna att förvärva jord som en gång kommit i tyska händer. Danskarnas motdrag blef så skapandet af ett värn i den ena socknen efter den andra, och medlemmarna förpliktade sig till att icke öfverlämna sin jord till tyskar.

Sådant var förhållandet då världskriget utbröt, och de danska sönderjydarne blefvo satta på det hårdaste prof. Sextusen danska män ha i dessa fyra olyckliga krigsår fallit offer för en sak, som de aldrig kunde, icke ville räkna som sin egen. De ha gjort sin plikt och långt mera än det, och de ha betalat den insats man kräfde, nämligen själfva lifvet. Det skall icke glömmas af deras landsmän.

Den kamp de danska sönderjydarne ha kämpat är i dubbel mening så heroisk att man måste söka länge i historiens stora bok, innan man skall finna dess make.

Men nu synes omsider timmen vara inne då belöningen skall erhållas för all offervilja för stärkandet och häfdandet af den danska nationaliteten. Wilsons af det nya Tyskland antagna kraf om nationernas själfbestämmanderätt som en följd af de väldiga omhvälfningar som ägt rum i det stora kajsardömet låter förmoda att de dagar Nord-Slesvig ännu skall lyda under

att minnas. Där var riksdagsmannen *Hans Krüger*, där var *Junggreen*, där var *Gustav Johannsen*, *Skrumtsager* och *J. Jessen* för att endast nämna några af de mest kända.

De äro nu alla döda. Det blef dem aldrig förunnadt att upplefva den dag som de längtat efter, drömt om och arbetat för. Och så slutligen den man, hvilken nyligen i tyska riksdagen åter höjde sin stämma och åter igen gjorde de gamla oeltergifliga krafven gällande, sönderjydernes glänsande ledare under de senaste åren, *H. P. Hanssen-Nörremölle*.

Hvar gränsen mellan Danmark och Tyskland skall komma att gå, kan man ännu icke med full bestämdhet säga. Det skulle vara oklokt att tala om detta nu. Sönderjydarne veta det nog själfva och de skola veta att gifva svaret när de en gång tillfrågas.

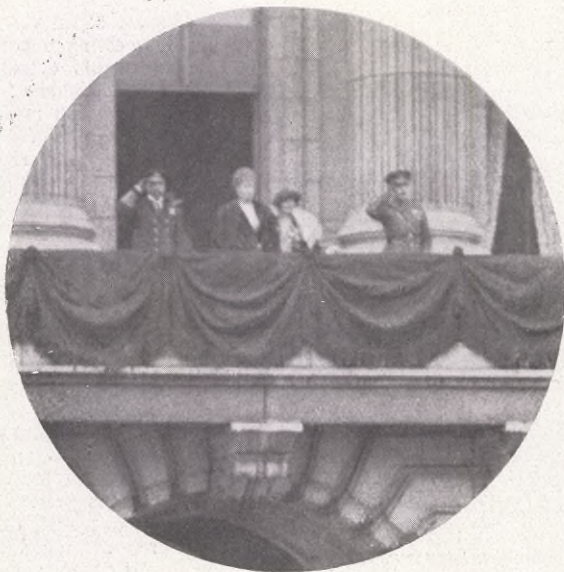
Den dag är emellertid icke fjärran då alla danskar ånyo skola vara samlade i en stat, ett samfund — och de skandinaviska länderna därmed skola ha ernått en utvidgning af stort värde.

Aage Heinberg.

GOTTORPS SLOTT VID SLESVIG, en af de sydligast liggande städerna i det gamla herigdömet, som är och förblir tyskt. Slottet är nu kasern.

SEGERJUBEL I LONDON.

KONUNGAPARET JÄMTE HERTIGEN AF CONNAUGHT OCH PRINSESSAN PATRICIA MOTTAGA Å BUCKINGHAM PALACE FOLKETS JUBEL NÄR UNDERRÄTTELSEN OM KRIGETS SLUT NÄDDE LONDON,

Vidst. bild: OMKRING SEGERMONUMENTET FRAMFÖR KUNGLIGA SLOTTET.

Nederst: DEN OFANTLIGA FOLKMÄNGDEN FRAMFÖR BUCKINGHAM PALACE.

Vidstående bilder utgöra en talande illustration till den extas som vid underrättelsen om segern och krigets slut spred sig bland Londons millioner invånare, och särskildt kring Buckingham Palace tog sig uttryck i stormande hyllningar för landets konungapar.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A.-G. Ernst Silversparre, Sthlm-136.

M. J. F. FLEMMING.
F. d. Kontraktsprost. — Harg.
85 år 18 nov.*

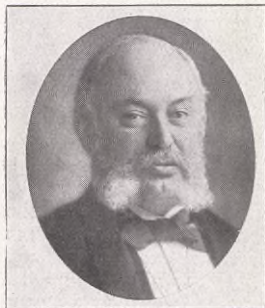
C. I. NORDBLAD,
F. d. Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Sala. — 75 år 29 nov.*

N. ENGSTRÖM.
Prost. Kyrkoherde. — Söder-
hvidinge. — 75 år 4 dec.*

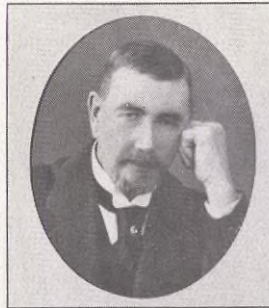
I. F. H. HJORT.
Musikdir. o. lärare. Göte-
borg. — 50 år 21 nov.

R. DICKSON.
F. d. Öfverståthållare. Stock-
holm. — 75 år 27 nov.*

S. O. NYLANDER.
Ingeniör. Förutv. statsråd.
Axelsholms. — 65 år 4 dec.*

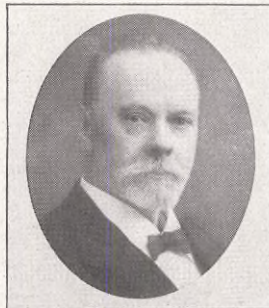
P. W. SUNDSTRÖM.
Sjökaptän. — Stockholm.
60 år 17 nov.*

L. COLLIJN.
Grosshandlande. — Stockholm.
40 år 10 nov.*

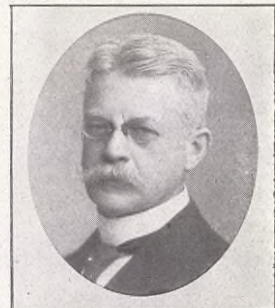
C. O. T. FLENSBURG.
Fil. Dr. F. d. Läröv.-adjunkt.
Malmö. — 75 år 5 dec.*

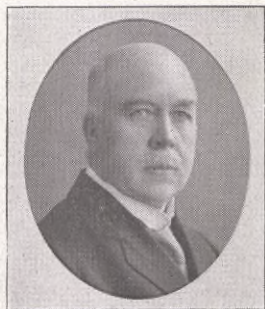
P. E. LILJESTRAND.
Assuransdirektör. — Sthlm.
70 år 9 dec.*

E. LINDBÄCK.
Rektor. — Haparanda.
60 år 21 nov.*

C. O. NORDGREN.
Läröverksadjunkt. — Sthlm.
60 år 19 nov.*

K. A. S. v. WACHENFELDT.
Lasarettsläkare. — Ystad.
60 år 19 nov.*

K. A. PETRÉN.
Professor. — Lund.
50 år 2 dec.*

J. HAMMAR.
Regementsläkare. — Ystad.
50 år 15 nov.*

C. H. MANNHEIMER.
Prakt. Läkare. — Göteborg.
50 år 30 nov.*

* Data å sid. 159.

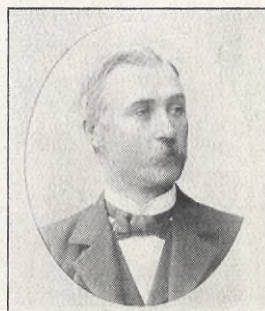
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

P. JÖNSSON.
F. d. Landstingsman. — Örsjögård. — 80 år 28 nov.*

N. G. STENBECK.
F. d. Bankdirektör. — Upsala. 70 år 15 nov.*

K. K. KARLSSON.
Brukspatr. — Smedjebacken. 60 år 17 nov.*

A. P. FORSNER.
Direktör. — Stockholm. 60 år 13 nov.*

C. A. V. HULTMAN.
Tel.-dir. Förordn öfv. ing. o. cheff. Sthlms telefonanlägg. *

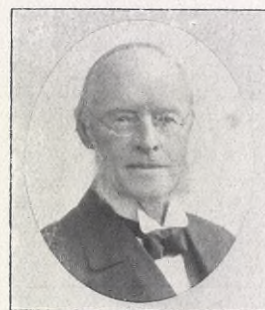
I. H. ÅKERMAN.
Nyutsedd verkst. direktör för Bränslekommissionen.*

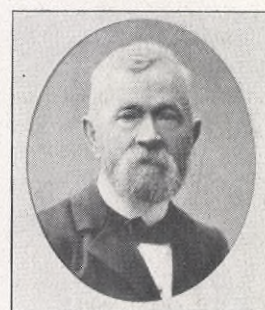
J. EKELUND.
Landskamrer. — Upsala. 50 år 5 dec.*

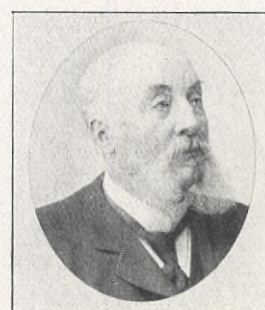
E. A. BERGSTRAND.
Distriktsveterinär. Strömsund. — 50 år 21 nov.*

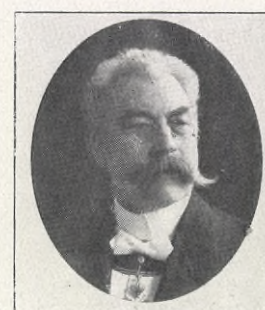
A. KEILLER †.
F. d. Bruksegare. — Göteborg. F. 32. † 20 nov.*

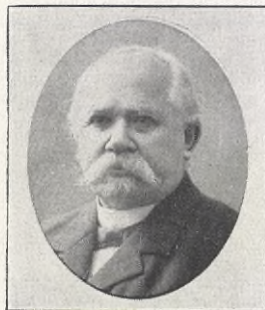
P. R. BILLMANSON †.
F. d. Rektor. — Nora. F. 35. † 21 nov.*

G. BENEDICKS †.
Brukspatron. — Stockholm. F. 48. † 25 nov.*

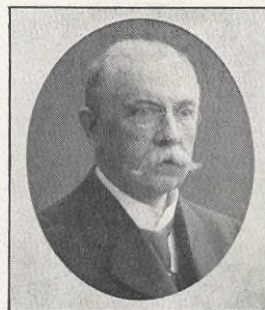
A. ÖIEN †.
Generalkonsul — Trondhjem. F. 49. † 19 nov.*

A. L. VON HEDENBERG.
F. d. Hjäradsskrifvare. — Linköping. — F. 41. † 18 nov.*

J. A. JARLÉN †.
Öfverlärare. — Göteborg. F. 52. † 17 nov.*

C. G. F. HAGBERGH †.
Kansliråd. — Stockholm. F. 62. † 14 nov.*

H. ZETTERSTRÖM †.
Disponent. — Sunne. F. 95. † 16 nov.*

* Data å nästa sida.

FREDRIK FLEMMING. Stud. 54, fil. kand. 63, fil. dr. s. å., teol. kand. 70, prestv. s. å., past.-ex. s. å., kyrkoh. i Börstil 74, kontr.-prost 90—1900. CARL NORDBLAD. Stud. 62, prestv. 69, past.-ex. 74, kyrkoh. i Kila sdn 82, kontr.-prost 13—14.

NILS ENGSTROM. Stud. 69, prestv. 73, kyrkoh. i Röke 84, i Björnekulla 91, i Söderhövdinge sdn 08; kontr.-prost i S. Åsbo kontr. 1900.

ROBERT DICKSON. Stud. 60, hofr.-ex. 65, v. hfd. 69, fisk. i Sk. hofr. 77, tf. rev.-sekr. 78, ass. 80—83, konst. rev.-sekr. 80, rev.-sekr. 83, exp.-chef i Fin.-dep. s. å., tf. landshövding i Örebro 1. 88, landshövding i Jönk. l. s. å., i Malmöh. l. 90, öfverståthållare i Stockholm 02—11. Led. af Riksd. F. K. 92—03. Biografi o. helsid.-portr. Årg. X.9.

OSKAR NYLANDER. Afg.-ex. fr. Tekn. inst. K. 77, disp. o. verkst. dir. f. Axelors fabr.-a.-b. 79, deleg. d. i Strömströms a.-b. m. fl. verkst. dir. f. Svenljunga folkbank 94—03. Statsråd o. chef f. Jordbr.-dep. 09—11. Led. af Riksd. A. K. 91—11, led. af sersk. utsk. 97—09, af statsutsk. 88—09, statsrev. 96, 97 o. 05—07; led. af Riksd. F. K. sdn 14. Ordf. i Elfsb. l. skogsv.-styr. sdn. 13, styr.-led. i Axelors fabr.-a.-b., Borås mek. verkst. Svenljunga sparb. Göteborg. Göteborg. hand.-bank; led. af Hushålln. sällsk. o. v. ordf. i dess afd. Led. af Egnahemsnmd; landstingsman. Biografi o. helsid.-portr. Årg. XII.25.

PEHR SUNDSTRÖM. Sjökapit.-ex. 78, efter långväga färder t. sjöss samt verksamhet ss. kolonist på Nya Zeeland deleg. i Ligna nya snick.-fabr. t. 92; bild. sistn. är egen träv.-firma. Stift. 99 Stockh. träv.-hand.-fören. o. var dess ordf. under 15 år, jemväl ordf. i Leverantörförb. inom byggn.-facket i Stockholm t. 14. Municip.-nmds ordf. i Stockung 99—07. V. ordf. i styr. f. Trav.-club 12—13.

LJULVIG COLLJN. Deleg. i firman P. A. Collijn i Stockh. Ordf. i Stockh. schacksällsk., Stockh. schackförb. o. Sv. schackförb. En af det svenska schackspelets främste gynnare, instift. af betydande pris.

OSCAR FLENSBURG. Stud. 61, fil. dr. 68, adj. v. h. allm. lärov. i Malmö 71—09, lär. v. tekn. yrkesskol. 91.

ERIK LILJESTRAND. Tj.-man v. Br. o. Hfförs a.-b. Sveas hufvudkont. i Göteborg 73—98, sdn sistn. är verkst. dir. i Br. förs.-a.-b. Norrlaud o. led. af dess styr. V. ordf. i styr. f. Försäkr.-fören. o. Br. förs.-tarifören. ordf. i styr. f. Inbr.-förs.-tar.-fören.

EMIL LINDBÄCK. Efter att till. stud.-ex. fil. kand. 86, tj.-ej. v. allm. lärov. v. sdn 93 förordn. i förestånd. i sem. i Haparanda. Stadsfullm. sdn 95, v. ordf. 03, ordf. 08—11, ordf. i skolstyr., förestånd. f. tekn. aftekn. sdn 96. Landstingsman 09—13. Led. af sängsällsk. O. D. i Upsala o. har deltagit i åtsk. stud.-sångarfärder.

CARL OLAF NORDGREN. Stud. 78, fil. kand. 83, kopl. 04, lär. i tyska v. Besk. skolan 93—99, v. förbered. Sjökr.-sk. 95—99; vid militärint. 95—97, lär. v. Krigshögsk. sdn 95, v. Lärnesemin. sdn 97. Ex. lär. v. Nya elem.-sk. i Stockh. 97, adj. der 04. Utg. handböcker på tyska.

ADOLF von WACHENFELDT. Stud. 80, med. lic. 90, las.-läk. i Ljungby 95, i Ystad sdn 01. V. ordf. i helsov.-nmd, led. af skolstyr., på sin tid landstingsman.

KARL PETRÉN. Stud. 85, med. dr. 96, doc. i prakt. med. v. Lunds univ. 96—02, läk. v. Nybro brunns o. badanst. 97—01; prof. i prakt. med. v. Up.-univ. o. öfverläk. v. Akad. sjukh. med. afd. 02—10, prof. i prakt. med. v. Lunds univ. o. öfverläk. v. länsllasr. med. afd. sdn 10. Led. af Vet.-akad., Fyslogf. sällsk. i Lund. Med. förf.

JOSEF HAMMAR. Stud. 86, med. lic. 98, läk. v. Grönlandsexp. f. Andrees uppsök. 99 o. vid Transvaalska reger. fätambul. under kriget i Sydafrika 99—1900, deli. i rysk-jap. kriget 04—05, attach. v. jap. armen under be-lägr. af Port Arthur. Bat.-läk. v. Jämt. fältjägr. reg. 1—04, v. Posit.-art.-reg. 04, reg.-läk. v. Sk. drag.-reg. 16.

CARL MANNHEIMER. Stud. 86, med. lic. 98, sedan v. Sabbatsbergs sjukh. 98, v. Allm. barnb.-huset i Stockh. 99—1900. Aman 01 prakt. läkare i Göteborg, spec. i kvinnosjukd. o. förlösn. Inneh. jemte dr. L. Lindquist priv.-klinik f. kv.-sjukd. sdn 03. Ordf. i styr. f. Allm. sv. barnomsk.-skoförb. sdn 13, v. ordf. i helsov.-nmds andra afd. sdn 17, styr.-led. i Göteborg. h. samskola, i Edw. Magnus minne, a.-b. Göteborg. teater. Ordf. i styr. f. Göteborg. priv. sjuk- o. förlösn.-hem.

PER JONSSON. Under en lång följd af år landstingsman. v. pastorats-

ordf., rev. v. Riksb. afd.-kont. i Malmö; led. af dir. f. Ystads lasarett, ego-deln. rättsled.

NILS STENBECK. Stud. 69, kamrer. i Ups. sparb. 79, verkst. dir. där 95; afg. m. pens. Stadsfullm. sdn. 86, led. af dir. o. kassaförb. i Pr. Gustafs folkskola helsov.-nmdens sekr. sdn 84. Ordf. i stadsrev.

KARL KONRAD KARLSSON. Afg.-ex. fr. Örebro tekn. elem.-lärov. 78. Deleg. i Björnsjö masugn. Mångårig led. af komm.-nmd, skolråd; nämndeman, ordf. i bev.-beredn., led. af tax.-nmd.

ANDERS FORSNER. Inneh. aftr. i Gefle 84—87, i Örebro 87—01, i Stockh. sdn 01; verkst. dir. i Forsners a.-b. Mångårig ordf. i Sv. fotogr. hand.-lören. Led. af Örebro drätselkamm. 98—01, stadsfullm. där sistn. år.

AXEL HULTMAN. F. 58, afg.-ex. fr. Tekn. högsk. M. 79 o. (4 årsk.) 81; konstrukt. v. Karl Gust. stads gevärsfakt. 81—82, assist. v. Tekn. högsk. 82—85, öfvering. v. Stockh. Belleförelse a.-b. 85—88, dess verkst. dir. 88—90, ant. i Telegrafverket 90, telefondir. der 02. I dagarne förordn. i Öfveringenjör o. chef f. Stockh. telefonanläggningar

IVAR ÅKERMAN. F. 80; chef f. Brånselekkom. kolbrä 17—18, sdn juni 0. å. jemväl v. dir. i Stockh. ved a.-b.; i dagarne uts. t. verkst. dir. f. Brånselekkommissionen. Styr.-led. i Gustav Ohlsson, a.-b., Karlskrona 15—17, verkst. dir. o. styr.-led. i a.-b. Nya Åkeriet der 14—17.

JACOB EKELUND. Stud. 87, hofr.-ex. 92, landskont. i Stockh. l. 96, landskamrer i Gefle. l. 12, transp. t. Upsala l. 18. Sekr. h. Stockh. l. lands-ting 03—12.

ERIC BERGSTRAND. Veter.-ex. 92, distr.-veter. i Ströms distr., Jemt. l. sdn 14. Ordf. o. kassaförb. i styr. f. Ströms h. folksk., ordf. i styr. f. Ströms kom. mellansk.; led. af skolråd.

ALEXANDER KEILLER †. Efter afg. fr. Chalm. inst. präkt. å den af fadern grund. Göteborg. mek. verkst., intr. 53 i firman Alex. K. & Co. Lemnade 67 verkst. o. egnade sig åt gruf- o. bruk-drift. Ledde Skisshytte o. Rimens bruk samt Kaveltorps gruvor. Efter för-ålln. af förstn. bruk öfvert. t. Göteborg. Tog på sin tid led. i komm. arb. o. var led. af bankstyr. Egnade sig m. stort intresse å segelsporten o. var en öfver hela vårt lands segelverld känd o. populär personlighet.

RICHARD BILLMANSON †. Stud. 54, fil. dr. 66, adj. i Västerås s. å. koll. v. Nora pedagogi 69—84, tf. rektor der 75, 82 o. 83—06. Jub. dr. 16. Led. af kyrko- och skolråd, fattigv.-styr., led. af styr. f. Nora folksk., förmynd. gransk. sdn 14. Under 41 år lemnat uppg. t. Meteorol. anst.

GUSTAF BENDTICKS †. Stud. 67, utg. fr. Utmana landtv.-inst. 63, stud. v. Freiburgs bergsakad. s. å., derefter elev v. Söderfors bruk samt disp. v. Gysinge bruks 71—04 då bruket öfvergick t. annan ägare. Egnade stort intresse å bergshandtering o. pappersmasstillv. samt å mossodling; sdn 87 led. af Sv. mosskult.-fören. styr. På sin tid landstingsman, led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk., af Sv. utsädes-ören. styr., ordf. i styr. f. Sata —Gysinge jernv. a.-b. Led. af Riksd. F. K. 91—09, derunder led. af olika utsk. o. komm.

ADOLF ÖIEN †. Etabl. 76 egen firma i Trondhjem, numera af betydande affärsomfattning. Intog en ledande ställning inom den industriella verlden i orten. Verksam som kommunalman o. betydande donator, deribi. t. svenska kolon. i Trondhjem samt t. svenska kyrkan i Kristiania. Svensk konsul 12, sv. generalkonsul 18.

LENNART VON HEDENBERG †. Stud. 60, kam.-ex. 64, lanskont. i Norrb. l. 67, e. o. tj.-man i Kammarrätten o. Kammarkoll. 77, här.-skr. i Götrings här. fögd. 92. På sin tid kamrer i Västerb. e. banks afd.-kont. i Luleå.

ALBIN JARLEN †. Utex. fr. Karlstads folksk.-lär.-semin. 76, folksk.-lär. i Göteborg sdn 77; deraf såsom öfverläk. sedan denna inst. införande.

Ordf. inom ett flertal nykterh.-fören. i Redbergslids miss.-fören. i Göteborg. nykt.-förb., Göteborg. lärarkärs nykt.-sällsk., under många år v. ordf. i förb.-styr. i Sv. lär. nykt.-förb., Mångårig led. af kyrkofullm. o. kyrkomd.

GUSTAF HAGBERGH †. Stud. 83, kanslief. 87, aman. i Landtöfvsbygd. 88. Not. i Riksd. A. K. 92, rev. o. bokh. i Statskont. riksskolelutsbyrå 96. Kanslief. i Landtöfvsbygd 07—08; tf. kanslief. o. byråchef 07, ord. 08.

HALMAR ZETTERSTRÖM †. Efter afsl. skolestud. anst. v. Varbergs yllefabr. samt senare v. Viskastrands fabrik-kont. i Borås; d. å. disp. f. sistn. fabrik. filialfabr. i Sunne.

Till illustr. å sid. 148.

Lördagen den 24 nov. hade på Norra Latinläroverkets gård i Stockholm af Stockholms arbetarekommun och Stockholms frisinnde valmansförening anordnats ett stort *opinionmöte* i den nu så brännande författningsfrågan. Vid tiden för mötet hade inemot 15,000 personer kommit tillstädes och fyllde inte blott själva gården utan också nära nog hela Norra Bantorget. Från de fyra talarstolar, som rests, talade samtidigt redaktör *Hjalmar Branting* och finansminister *F. W. Thorsson* på socialdemokraternas vägnar samt å de frisinndes justitieminister *Eliel Löfgren* och doktor *Gulli Petrini*, den sistnämnda som speciell representant för Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt.

På grund af den stora tillströmningen af åhörare blef det nödvändigt i all hast resa en femte talarstol, hvilken bestogs af redaktör *Per Albin Hansson*, som i ett improviserat anförande behandlade dagens frågor. Grundtanken i samtliga tal var att regeringens nyligen framlagda förslag till författningsändring måste i hela sin utsträckning genomdrivas och full demokrati införas men samtidigt *bestämd front göras mot bolschevismen*. Vid samtliga talarstolar upplästes slutligen och antogs en resolution med full avslutning till regeringens politik i författningsfrågan.

Till illustr. å sid. 150.

I Nationalmuséets sal för fransk 1700-talskonst utställes sedan några dagar en marmorbyrå af *Georg Washington*, modellerad af den store franske 1700-talsskulptören *Jean Antoine Houdon*. Af denna be-

römda mästare, hvars utomordentligt högt skattade arbeten öfver hufvudtaget äro ytterst sällsynta utanför Frankrikes gränser, torde förut endast två arbeten vara att finna i Sverige, nämligen ett porträtt af Gustaf III:s spirituella väninna, grefvinnan *Louise de Brionne*, förut tillskrifvet *Sergel*, i Nationalmuseum och den ropoträttbyrå af *Gustaf III*, utförd under konungens besök i Paris 1784, som tillhör Stockholms magistrat och har sin plats i dess samlingsal i Rådhuset.

Porträttet af Washington, som jämte den ryktbara Voltaire-statyn räknas bland det yppersta af Houdons arbeten, utfördes 1785. Det är i något mer än naturlig storlek och framställer den amerikanske nationalhjälten vid omkring femtio års ålder med det karaktäristiska hufvudet vändt mot åskådaren. Bysten påträffades under öfverintendenten Richard Berghs sednaste inköpsresa i Tyskland, men dess pris omöjliggjorde hvarje tanke på inköp. Underhandlingar inleddes emellertid, som nu resulterat i att bysten blifvit hitsänd att nägon tid utställas i Nationalmuseum, och förhoppningarna äro stora att någon mecenat och konstvän skall befinnas villig träda emellan och förvärfa det utomordentliga konstverket till Sverige.

Till bild å sid. 147.

Lördagen den 23 november fyllde teaterchefen *Albert Ranft* 60 år och blef med anledning därpå föremål för storartade hyllningar. På svenska teatern ägde den stora skådespelarstabens vid de Ranftska teaterns uppvaktning rum under synnerligen solenna former, därvid till den afhällne chelen öfverlämnades hans eget porträtt i olja, utfördt af professor Axel Jungstedt. Samma dag donerade direktör Ranft till skådespelarnas ålderdomshem, Gustaf Fredrikskas "Höstsol", ett belopp af 50,000 kr.

BEGRAFNING AF REVOLUTIONSOFFER I BERLIN.

Efter fotografi.

BEGRAFNINGSTÅGET.

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Nijverström, Statu-Öbg.

MOT FREDEN.

Det sista mullret af krigets väldiga åska har snart rullat hän i fjärran, och den uttröttade mänskligheten får ånyo begynna vandringen på fredens och de nya förhoppningarnas väg.

Efter lågorna, efter larmet, efter faran, spänningen, segerruset, nederlaget, efter öfvernaturliga ansträngningar som spant viljor till öfvermänskliga gärningar, som sporrat till stora, beundransvärda offer, inträder plötsligt återuppbyggandets grå hvardag — det nästan onaturliga lugnet.

Med sammanbitna tän-der och sammanslutna händer fullgör Tyskland nu stolt, modigt och plikttroget, såsom det engång kämpade, sina tunga vapenstillesåndsvillkor. Sedda i fågelperspektiv måtte gränsvägarna mellan Tyskland och Frankrike under dessa dagar myllra af soldater, af vagnar, af redskap, af materiel. Det är ett helt haf af människor som i oändliga, brådskande vågor rulla hän mot sin hemstrand — en egen- domlig, en gripande tåla, om man samtidigt för erinringen frammanar de lysande trupper som se- gervissa drogo ut och hvilkas motståndskraft det behöfts en hel värld för att kufva.

Den största faran för

Europas inre fred — soldaternas hållning efter hem- förlofvandet från fronten — har sedan senaste öfersikten skrefs vare sig vuxit eller aflägsnats. Men man väntar med tillförsikt af världens tappreste och bäst disciplinerade armé att den i denna för alla euro- peiska länder kritiska öfvergångstid härdar sitt lands ära och genom besinning och lugn hemför den mora- liska segern.

I Tysklands inre politiska situation står frågan om konstituanten alltjämt i förgrunden. Från alla delar af

det tyska riket, särskildt från Sydtykland gör sig en allt starkare opinion gällande med kraf på att så fort som möjligt få in- kalladt en konstituerande nationalförsamling. Enda opponent mot en sådan församling utgör den s. k. Spartacusgruppen med de bolshevikrevolutionära ledarna, Liebknecht, Rosa Luxemburg och Poul Lewi i spetsen, hvilken ansluter sig till den ryska dik- taturen. Det blir gifvet- vis mellan denna ytter- lighetsrevolutionära makt- grupp och regeringsgrup- pen den hårda inre strid- en om de hemvändande soldaternas själar skall komma att stå.

Efter fotografi.

Kliché: Ernst Nijverström.

FRAMSTÅENDE POLITISKA LEDARE VID BEGRAFNINGEN:
Fr. v. rikskanslär Ebert, samt ledamöterna af exekutivrådet
Molkenbuhr och Gelbert.

BLIF MEDARBETARE
:: I HVAR 8 DAG ::

INNEHÅLL: Professor Frithiof Lennmalm (biografi och helsidesporträtt). — John Bauer. In memoriam. — "Sönderjylland" med illustrationer af Aage Heinberg. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Tyska och engelska bilder. — Mot freden. — Veckans porträttgalleri.

Ljetryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller ovlkortligt förbud.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG.